

[H. C. Toft.]

periode gik bedre end ventet, ved vi i dag, at det i særlig grad skyldtes strenge klimatiske forhold i store dele af Europa og andre steder i verden, som forårsagede nedgang i produktionen i de europæiske lande og dermed prisstigninger på nogle af de hovedprodukter, dansk landbrug producerer.

Men som ventet og frygtet er fællesmarkedets landbrugsordninger nu en realitet, og vi har på adskillige områder mærket disse som åg, der lægges på vore skuldre, tryk, der er så stærke, at vi af økonomiske grunde presses ud af disse markeder for flere produkters vedkommende. Kun for de varegrupper, hvor der endnu kan siges at være underforsyning, har vi mulighed for at sælge til priser, vi kan være tjent med.

Den for Danmark — og i særlig grad for det danske landbrug — ulykkelige deling af Europa i to markedsområder er vi nu ved alvorligt at føle på vor krop. Ethvert initiativ, der kan udfoldes fra dansk side for at samle, må udfoldes, og alt må gøres for at hindre og reducere virkningerne af den for os så skadelige deling af Europa; men der er desværre ingen gode resultater at henvise til. Danske landmænd har i det omfang, det har været dem økonomisk muligt, søgt at billiggøre produktionen ved investeringer i bedrifterne for at gøre dem så rationelle som muligt, men til trods herfor har man gang på gang måttet konstatere, at omkostningsniveauet, udgifterne til vedligeholdelse og til investering, er blevet mere og mere tyngende ikke mindst på grund af den urimeligt høje rente, vi lever under her i landet. Det gør investeringerne særlig dyre og belastende ikke mindst for et erhverv som landbruget, hvor kapitalomsætningen er langsommere end i andre erhvervsgræne, hvilket gør den høje rente til en enormt belastende udgiftsfaktor for landbrugserhvervet.

Når vi i dag skal behandle kornloven og loven om afsætning af danske landbrugsvarer, der skal have en gyldighedsperiode på 2 år, skal man ikke blot se tilbage til det sidste års økonomiske vilkår i landbrugserhvervet — der vel var bedre end de foregående, men som absolut ikke kunne opveje de minusser, de seneste år havde givet landbruget — men vi må nu prøve på at vurdere vilkårene i tiden, der kommer. Vi

må da konstatere, at vi står over for nye og store omkostningsstigninger ved de nu fastsatte lønstigninger og ved de kommende stigninger over pristallet, hvor landbrugserhvervets udøvere står over for at skulle bidrage til samfundshusholdningen gennem de mange nye afgifter og omsforhøjelser uden at have fået udsigt til en stigende indtægt, som andre befolkningsgrupper har sikret sig til at betale disse afgifter med forlods; tværtimod må vi konstatere, at på alle områder undtagen et enkelt, kødsektoren, er der tale om prisfald i forhold til priserne for et år siden, og navnlig har der gennem de seneste måneder vist sig nye afsætningsvanskeligheder og stærkt faldende priser. Det må være på denne realistiske baggrund, vi skal overveje og drage vore konklusioner.

Jeg ved ikke, om det er på baggrund af den udvikling, jeg her har skitseret, at den højtærede landbrugsminister og regeringen er kommet til det resultat, at de lovforslag, der er fremsat her, er de rigtige. Jeg ved i det hele taget ikke noget om, om landbrugsministeren har haft overvejelser i denne retning, inden lovforslagene blev udarbejdet. Det så i alt fald meget mærkeligt ud, at han først, om jeg så må sige, på kræmmeragtig vis slyngede et beløb ud, 210 mill. kr., som han da mente var passende, for så få dage senere at slynge et nyt tal ud, 310 mill. kr.

Vi ønsker derfor under udvalgsbehandlingen at få belyst begrundelsen for det beløb, der står anført i lovforslaget om afsætningen af danske landbrugsvarer. Vi vil have undersøgt, om der er rimelighed og forhold i dette beløb, også når man ser hen til den prisudvikling, der har fundet sted igennem de seneste måneder, og også, om dette beløb er rimeligt i forhold til de omkostningsstigninger, som vi i dag står over for også i landbruget. Landbruget kan jo ikke sikre sig dækning for disse stigninger, men må affinde sig med de priser, det kan opnå på markederne. Jeg går da også ud fra, at vi i folketingsudvalget vil modtage deputationer fra landbrugets organisationer, der vil begrunde de krav, de har fremsat over for regeringen, og som regeringen ikke har fulgt.

Det konservative folkeparti vil søge at skabe grundlag for en saglig vurdering, en